

KVINNORNAS TIDNING

21 September 1924.

No 38. 4:de årg.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre p' mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.— 1/2 år Kr. 3:50. 1/4 år Kr. 2:—.
Lösnummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utländskronika i sammandrag. Hemligheten. Av ***.
Dikt och liv. Av Eira Brehm.
Skepp som mötas. Av T. R.
Marta och Maria. Av Adam Adamson.
Teater.
Omdöme. Av Ragna Peters.
Post festum. Novell. Av Sigröd Ögård.
Rosen.
Lilith. Roman av Florence Warden.

Utländskronika i sammandrag.

Om man får tro meddelandena från Genève, vilar det en helt ny anda över förhandlingarna vid folkförbundsfördraget än tidigare. Den förstelning som följde med det Poincaréska inflytandet har vikit och efterträttas av en verksamhetslust, som förefaller sann och uppriktig, och vilken måhända åtskilliga goda resultat kunna väntas.

Det har sålunda lyckats den tjeckoslovakiske utrikesministern Benes, vilken sitter som ordförande i avrustningskommissionen, att sammanjämka den engelska och den franska delegationens uppfattning av säkerhets- och skiljedomsfrågorna och att ena dem om en gemensam formel angående deras lösning, byggd på principen om obligatorisk skiljedom på grundval av folkförbundsfördraget samt på förutsättning av militära påtryckningsåtgärder mot den makt, som vid tvist med en annan, icke erkänner skiljedomsutslag.

Tack vare denna enighetsformel har det underutskott, som har ärendet under förberedande behandling, nu kunnat framlägga ett detaljerat förslag till resolution i skiljedoms-, avrustnings- och säkerhetsfrågorna, vilken resolution skall underställas avrustningskommissionens och folkförbundsfördragets förhandling.

Man betraktar det sålunda vunna resultatet som synnerligen gott och hoppas, att det skall leda till nya betydande vinster för det allmänna freds- och återuppbyggnadsarbetet. Harmonien vid folkförbundsfördraget är dock ej fullständig. Ungern har klagat över att det tvingas att leva avväpnat och svagt omgivet av en skara fiendliga, till tänkarna väpnade grannar, av vilkas godtycke det sålunda är beroende. Klomålen hava naturligtvis avvissats. Tillåtes Ungern att återuppbygga sitt försvar skulle ju också Tyskland kunna framställa liknande krav. Bort det!

Polen som befann sig så väl under de Poincaréska vingarnas skugga känner sig numera synnerligen illa staterat inom Folkförbundet. I sitt stora Genève-tal bekände ju MacDonald öppet, att en orättvisa blivit begången mot Tyskland vid Oberschlesiens delning mellan detta land och Polen. En ny gränsreglering är icke möjlig. Omöjligt är icke hål-

ler att ansträngningar komma att göras för att undanskaffa den "korridor", som för polsk räkning dragits från Polen över tyskt territorium till Östersjön, och som skiljer Ostpreussen från moderlandet, till stort förfång för båda.

Om Tyskland ämnar inträda i Folkförbundet eller ej ligger ännu i vida fältet. Folkförbundet är uppbyggt på Versaillesfreden och Tysklands inträde däri, utan förbehåll, skulle kunna uppfattas som ett erkännande av den i fredstraktaten inryckta och för det tyska folket förhatliga förklaringen om Tysklands ensamskuld till kriget. Man vill skydda sig häremot genom en av tyska regeringen i förväg utsänd protestnot, i vilken denna ensamskuld kategoriskt förnekas. Tyskland står emellertid icke enigt i denna dock hela folket omfattande äresfråga. Högerpartierna vilja aktionen, vänsterpartierna däremot icke på grund av rädsla för de utrikespolitiskt sett farliga följder notutsändandet skulle kunna draga med sig. Man vet icke ännu vilkendera av dessa åsikter som skall segra och om tvisten skall leda till regeringskris samt eventuellt till riksdagsupplösning och nya val.

Inbördeskriget i Kina pågår alljämt. Åsikten att folket står utanför detsamma och att det hela är en strid om makten mellan militärgruppen veröarna har bestyrkts.

Stormakterna synas livligt intresserade av att begagna oroligheterna till förevändning för ett ingripande i Kinas affärer med utsikt till egna stora ekonomiska vinster. Samtidigt tvekar man emellertid att igångsätta en aktion, vars utveckling man icke kan överblicka. De europeiska stormakterna men framför allt Föränta staterna frukta att Japan på grund av sitt läge alldeles invid oroshärden och sin styrka skulle ta gån ledningen ifråga om interventionen och tillskansa sig alltför stora och farliga fördelar.

De spanska truppernas ställning i Marocko är i hög grad oroväckande och en katastrof icke utesluten. Den spanske regeringschefen general Primo de Rivera synes endast ha två alternativ att välja mellan, att fortsätta det i hemlandet impopulära kriget och ådraga sig folkets hat eller att ge Marocko förlorat i vilket fall officerskåren, vars prestige står på spel, otvivelaktigt skulle uppsäga honom tro och lydnad. Störtsas de Rivera genom en revolt, råkar konung Alfons i brydsamt läge. Oppositionen har icke glömt att han på sin tid stödde den statskupp, som förde de Rivera till makten. Man antar att generalstabschefen Weyler, som är en kraft av stora mått och åtnjuter allmänt förtroende, skall rädda situationen genom att efterträda de Rivera som regeringschef.

Upproret i Georgien mot den ryska sovjetregeringen griper alltmera omkring sig. Den verkliga ställningen är dock ej känd.

En allvarlig tvist har uppstått mellan Italien och Egypten. Det förstnämnda landet vill förbättra sin tripolitiska gräns och torde vara berett att i nödfall stödja sina krav med svärdet.

Hemligheten.

Av ***.

Det återvunna paradiset.

V.

Om vi vilja finna den verkliga olikheten mellan den vuxne och barnet, den olikhet Kristus utan tvivel hänsyftade på då han till lärjungarna sade: Sannerligen säger jag eder, utan att I omvänden er och bliven såsom barnen skolen I icke inkomma i himmelriket" måste man vända sig till de helt små barnen, vilka ännu äro oberörda av denna världen, d. v. s. icke varit utsatta för och fallit för den "förförelse" vilken enligt Kristi ord "måste komma". Åldersgränsen torde behöva dragas vid sex år, kanske tidigare.

Om man observerar och studerar ett barn i denna ålder, skall man finna att dess lilla person ger intryck av något samlat och enhetligt, sant, harmoniskt och lyckligt. Det synes i själva verket befinna sig i det tidigare omnämnda tillstånd av samklang och samverkan mellan ande, själ och kropp, om vilket de gamla österländska lärosystemen tala och som enligt deras förklaring lyfter människan till ett högre livsplan och ger henne möjlighet att utveckla sina själiska krafter på ett sätt, som vida överstiger vanlig erfarenhet.

Barnets anlete är icke som hos den vuxne en mask, bakom vilket ett okänt väsende döljer sina verkliga drag, det speglar troget själen, varje dess skiftning av glädje, av allvar, av andran, av lycka. Inga ljusskygga låga tankar ha fläckt detta unga strålande sinne, inga bekymmer kvälja detta lyckliga hjärta, inga samvetsskval tynga denna ande, som så nyss börjat sin jordevandring.

Utän att förstå vad som är gott och vad som är ont bär barnet Guds lag i sitt hjärta, efterlevande den icke blott på tanke- och känslolivets områden utan även i handling.

En främling på jorden, hjälplöst prisgivet åt andras godtycke, gående till mötes okända öden känner barnet, märkligt nog, icke oro och fruktan utan tro, tillförsikt och hopp, liksom ägde det en inre visshet, att det är en högre kärleksfull makt som styr och råder.

På ett hemlighetsfullt sätt medveten om sin samhörighet med mänskligheten sluter det sig förtroende- fullt och vänligt icke blott till sina närmaste, vilket skulle kunna bero på uppfostran, tacksamhet och vana, utan till alla människor, förlitande sig på deras godhet.

Den kärlek till nästan, vilken otvivelaktigt är nedlagd i barnets hjärta, kommer allra skönast till synes i dess egen barnsliga värld.

Några barn mötas på en lekplan. De känna icke varandra och dock förefaller det, som vore det fråga om ett efterlängt och glatt återseende. De ila till varandra, äro genast bekanta, "du", vänner, lyckliga över att ha funnit varandra och över att få vara tillsammans.

sin åtagna roll rätt för sig till yttersta gränsen av sin förmåga.

En tanke tillbaka på vad här anförst, och vi skola helt säkert vara redo att instämma med den svenske biskopen J. H. Thomander som i en av sina skrifter säger: "Vi bekänna med trygghet, att människan i sin barndom lever i Guds rike".

Hur skulle vårt eget och mänsklighetens liv väl gestalta sig om vi som vuxne voro barnen lika i alla dessa stycken och på ett fullt medvetet sätt? Om vi ägde deras förtröstan på en högre kärleksfull ledning i livet, deras broderskärlek, deras medkänsla och hjälpsamhet, deras uppriktighet, deras enkelhet i vana och behov, deras okänslighet för rangens och guldets frestelser, deras vilja till samförstånd och lojal samverkan med andra, deras jämlikhets- känsla, deras hälsa och kraft, deras vetgirighet och läraktighet, deras fantasi och skapande förmåga? Vi måste säga oss att i så fall individens liksom mänsklighetens liv skulle gestalta sig på ett helt annat och lyckligare sätt än nu; ja, att vi utan överdrift skulle kunna tala om ett Guds rike på jorden.

När lämnar barnet det paradiset, i vilket det levat under sina första levnadsår? När enhetligheten i dess väsen spränges och efterträdes av inre splittring, när dess "högre jag" och ont, dittills, om än på ett omedvetet sätt, haft den suveräna ledningen får att kämpa med ett "lägre jag" och förlorar striden!

Också barnet har sitt syndafall genom den första med vett och vilja begångna och med en avsiktlig lögn överskylda synden, också barnet åter av kunskapens träd på gott och ont, får lust till det onda och vandrar allt längre bort från den ljusa värld, i vilken det tidigare levat, men där det icke mer har hemortsrätt. Också barnet förföres till sin första synd. På vad sätt? Genom uppfostran, genom exempel, genom påverkan av kamrater.

"Men den som förför en av dessa små (barn) som tro på mig", säger

Barnet har inget behov av rikedom, det förstår icke att njuta av lyx. Det finner inget behag i praktgemak, det tycker om enkel sund föda, det föredrar tusenfalt en tarvlig kostym, i vilken det får leka hur fritt som helst, framför en fin och vacker kostym, som måste aktas.

Hur många välsituerade personer, som tagit till sig fattiga sommarbarn, ha icke med förvåning, kanske förtvetylse bevitnat hurusom den goda rikliga maten, de hela snygga kläderna, den rena bädden, rikedomens alla behag platt ingenting betytt för dessa barn som, gripna av längtan efter de sina, gråtande bett att få resa tillbaka till sina torvtviga hem inne i stadens fattigkvarter.

Man finner ingen personlig ärgirighet hos barnet. Det blandar sig med barnflocken ute på planen, fullt av iver att efter bästa förmåga bidra till att den allmänna leken skall bli så rolig som möjligt. Det tar emot vilken roll som helst. Det är lika gärna häst som kusk, lika gärna jungfrun som frun, lika gärna skolbarnet som lärarinnan. Det inordnar sig lojalt på sin plats, hur anspråklös den än må vara, och gör i

Kristus, "honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup. Ve världen för förförelsens skull, ty förförelsen måste ju komma, dock ve den människa genom vilken förförelsen kommer".

Hur många föräldrar döda icke genom sin likgiltighet eller sitt förakt för religionen den i barnets natur nedlagda religiösa känslan och dess kärlek till nästan genom att förebrå det dess givmildhet, genom att förbjuda det att leka med sämre barn, genom att lära det förakt för de fattiga eller hat mot de rika. Utan kärlek till Gud och till nästan kommer den uppväxande unga människan att sakna själva grundvalen för ett etiskt och i verklig mening lyckligt liv.

Det är som om vi systematiskt arbetade på att plundra oss själva på allt det som gjorde vår barndom till ett himmelrike, vår förtröstan på en högre ledning, vår oskuld, vårt sinneslugn, vår människovänlighet, våra anspråklösa krav på livet, vår medkänsla, vår osjälviskhet, vår uppriktighet, vår rättärdighet, vår vilja till samförstånd och samverkan med andra, vår förmåga att helt och odelat gå upp i en verksamhet, vår hälsa, i stort sett harmonien mellan ande, själ och kropp. Vi marteras av känslan av att vara på vilsen väg, av oro, av fruktan, av melankoli, tills det en dag ur vårt bröst stiger ett skri efter befrielse ur mörkret och vedermodan, ett rop efter sanning, ljus, liv, nåd, glädje, kraft, frid, li- kedom, förmåga att kunna bedja, att kunna offra — ett rop efter harmoni. Bönhörelsen kommer genom den religiösa omvändelsen, som slår upp portarna till Guds rike redan här på jorden. Och vad är omvändelsen? Det är att "varda såsom barnen" men på ett nytt oändligt rikare sätt än i barndomen därför att vi äro fullt medvetna om den förvandling vi undergått och om vad den ger oss av lycka, därför också att vi veta med fullständig visshet, att vi kommit in på den rätta vägen!

Dikt och liv.

Oscar Wilde uttalar en tänkvärd sanning, när han i "Lögnens förfall" framkommer med det djärva påståendet att ingen människa såg dimman i London, förrän Turner målat den. Härmad vill författaren naturligtvis icke hava sagt att en äkta engelsk "fog" ej existerade i London före Turner. Men han vill bevisa sin sats att det är konsten som hjälper människorna att upptäcka naturen liksom det är dikten som inspirerar dem att betrakta och omskapa livet efter dess ideal.

Att dikten utövar ett stort inflytande på livet, därpå ha vi haft många exempel. Man erinra bl. a. den självmordsepidemi, som utbröt bland unga romantiska män efter Werther. Eller den rent suggestiva makt en sådan gestalt som Hamlets utövat på stora delar av mänskligheten. Vidare den kraftiga våg av helt nyvaknade

krav som den s. k. "handskemoralen" drog med sig över Norden.

För att gå vår tid ännu närmare, vilka dramer ha ej utspelats här och där i hemmen i anledning av Strindbergs författarskap i äktenskapsfrågan. Om man kunde sammanräkna alla de tvivlets och hatets frön han genom detsamma utsatt mellan äkta makar, skulle kontot säkerligen inte bli litet.

Strindberg hör till de stora trollkarlar, som kunna öppna och även förvända andras syn efter sin egen. Ingen har dragit ned kvinnan djupare, beskyllt henne obilligare. Och striden har blivit så mycket verkningfullare som han fört den under sken av att sätta kvinnan som ideal så högt att han ej kunnat tåla henne ofullkomlig.

Motivet är ju vackert, men övertygar det galleri av kvinnliga demo-

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000.—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Damblusar, Klädningar o. Kjolar
köpas bäst och billigast i
O. F. HULTBERGS BLUSAFFÄR
Husargatan 40. Telefon 10318.

ner som Strindberg fört fram, också om att det är sant? Man letar förgäves efter en enda verklig och god kvinna i Strindbergs produktion. Hans demoner äro verkliga, ja, de äga en stundom nästan skrämmande påtaglighet, men när han någon gång vill skildra den goda kvinnan klickar däremot mästareförmågan och gestalten står överklig och livlös.

Finner detta sin förklaring i Strindbergs vid ett visst skede vunnna övertygelse att den äktenskapliga kärleken bottnar i hat? Kan en diktare som skrivit "Fadern" och "Dödsdansen", dessa hatets, gnatets och onskans skådespel över huvud finna något gott att säga om den makt, som i högre grad än alla andra anses inspirera kärleken?

Knappast. När man som nu kan överblicka Strindbergs hela produktion är det förvånande hur föga gott och hur föga av verkligt värde den haft att säga om mänsklighetens andra hälvt. I motsats till sina stora läromästare Dickens och Hugo, vilka funnit sköna och gripande ord för den kärlekens allt offrande makt som med kvinnan går genom livet, har Strindberg tagit hela sitt geni till hjälp för att väcka samtidens män till insikt om vilken tilljefull, hycklande, osann och trolös parasit på den arbetsamme, bedragne mannen kvinnan egentligen är.

Efter många talande vittnesbörd kan man icke skjuta antagandet ifrån sig att Strindbergs syn på kvinnan färgat av sig på samtiden. Kvinnoföraktet har blivit en modesak. Matriarkatet är ett splittrat valde utan makt, och varje kvinnlig strävan utanför hemmets område mötes av motstånd eller från arrogans. Och inom äktenskapen? Är det för vågat att påstå att disharmonien mellan ett par unga makar ofta icke skulle fått så ödesdiger utveckling, om dessa aldrig känt terminologien i de notoriska äktenskapsgrälen i "Giftas"? Är icke på det hela taget mycket av vad som i dag sker kvinnan såväl inom som utom äktenskapet endast en efterklang av den store Strindbergs ännu större kvinnohat?

Eira Brehm.

Ett manligt sinne fruktar Gud allen' Och rösten i sitt hjärta som fördömer; De andra rösterna han gärna glömmet,

Ty den, som gäller, är dock endast en.

Esaias Tegnér.

De manliga dygderna uppväxa ur självakningens rot.

S. Smiles.

PÄRLOR JUVELER

i modern infattning fördelaktigast
hos

K. Anderson
juvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning

— är —

Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värdefulla artiklar i olika frågor, berättelse, följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemmburen.

Lösnummerpris 10 öre.

Handskkompaniet

Drottninggatan 42

TELEFON 15379
GÖTEBORG

ALLTID TREVLIKA NYHETER I
HANDSKAR och VANTAR

Skepp som mötas...

Jag har mött henne ofta ute i livet. I förbigående som de flesta människor. Jag känner icke hennes namn, vet ingenting om henne, vi ha aldrig gjort varandra vare sig någon nytta eller skada.

Och likväl — det är det egendomliga — kunna vi aldrig passera varandra, utan att en plötslig spänning av fiendlighet uppstår, som utlöser en ström av onda och ovänliga tankar.

För min del vet jag att det är hennes *typ* jag icke älskar. Hon förefaller mig allt för övermodig, självsäker, blaserad som om hela det hav, varpå hon stolt seglar fram vore till endast för henne. — Jag viker för ingen, tycks hennes blick säga, och har intresse för ingen. Om ni andra komma från lidandets ensliga stränder, från stormar och kamp eller från arbetets enformiga långfärd angår mig icke. Jag för guld och juveler, jag går på en säker köl. Jag kan aldrig sjunka.

Och tider ha gått. Vi ha mötts och styrt ur varandras kurs och på avstånd känt främlingskänslan och fiendskapen. Men så snart hon varit utom synhåll har jag glömt henne, såsom hon säkerligen glömt mig. Men nu minns jag henne. Intimt och vänligt som en medföljare såsom vi alla i den oändliga flottillen på livets hav.

Jag hade icke tänkt att möta henne i sådana farvatten. Och allra minst på det sättet. Det var på en liten oansenlig gata, fram emot kvällningen. Jag såg det genast... En stor förvandling hade försiggått med henne. Hon var avskalad och härjad som efter en svår orkan. Men det var bara det yttre skalet som fallit. Och för första gången såg jag kärnan.

Hon hade kommit ut från en liten livsmedelsaffär. I händerna bar hon små påsar, paket. Den enkla dräkten vittnade om hur hastigt den kommit på, den snabba gången om hur bråttom hon hade att komma hem igen. Det blåste något — en motvind vilken liksom sopade rent hennes ansikte. Och i denna obarmhärtiga nakenhet såg jag att det blivit luttrat och vackert. I hennes blick lyste icke övermodet, självsäkerheten utan tanken på andra, på de närmaste, på hemmet, som hon ilade tillbaka till för att duka upp vad hon köpt, mätta, glädja...

Och för första gången steg jag frivilligt ur vägen för henne. Våra blickar möttes hastigt — igenkännande — utan ondska och fiendlighet.

Vad hade hänt henne? — Jag vet icke. Men jag förstår att hon nu kastat så mycket överflödigt över bord, att hon icke kan sjunka.

T. R.

Brand- och Livförsäkrings-Aktiebolaget

SVEA

Göteborg.

Marta och Maria.

En fråga, som jag har svårt att finna svaret till, skulle jag gärna vilja se framlagd i Kvinnornas Tidning.

Den lyder så här: Vilkendera — Marta eller Maria — skall mannen föredraga till äkta viv? Med Marta menar jag "den präktiga kvinnan", med Maria "den förtjusande varelse".

Enligt min och jag tror också enligt den allmänna, åtminstone den manliga uppfattningen är den präktiga kvinnan alltid huslig på samma absoluta sätt som det, vilket utmärkte den bibliska Marta, hon som vredgades på sin syster Maria för att hon mera intresserade sig för andra ting än för städning, matlagning och övriga husliga bestyr.

I Martas hem råder alltid en minutiös och härlig ordning. Varje sak har sin plats, och varje sak befinner sig också på sin plats. Marta brukar berömma sig av att hon kan gå i mörkret och genast hitta vad hon söker.

Mén det egendomliga är, att man egentligen inte *trivs* i detta utomordentligt väl omskötta hem. Man sträcker aldrig behagligt och självsäkligt till sig i denna dock till vila inbjudande bekväma stol, därför att det alltför påfallande skulle bryta av mot all den omgivande stela korrektheten, utan man sitter käpprätt och stelt och mödosamt.

Och vid det att man sitter där får man plötsligt en irriterande känsla av att Marta med sin lugna klara blick, för vilken intet som hör till det yttre livet är fördolt, undersöker, om man torkat av fötterna ordentligt i tamburen, innan man djärvdes att beträda hennes dammfria mattor. Hon kanske alls inte gör det, men man *känner* det så i alla fall.

När man konverserar Marta, kommer man sällan i kontakt med hennes intresse. Hon tycks alltid tänka på något annat, på något som försiggår i köket, eller något som försummas där ute eller något som hellre borde göras än att spilla tiden på prat. Plötsligt tycker man sig förstå vad det är hon tänker på. Med oavvänd uppmärksamhet och med

ett ansiktsuttryck, som om hon väntade det värsta, sitter hon och ger akt på ens cigarr! — "Naturligtvis", tycks hela hennes varelse ogillande säga, "änmar ni inte slå av askan i tid utan låta den ramla ner på min matta eller på mitt bord". — Kanske tänker hon inte alls så, men man har i alla fall den känslan.

Det tycks som om Marta av något oförklarligt skäl alltid befunde sig på gränsen till det dåliga humöret. Den minsta bagatell slungar henne handlöst dit över. Helt säkert till plåga för henne själv och till verkliga pina för hennes omgivning. Hon blir förargad, om en spårvagn går ifrån henne eller om den råkar att vara fullsatt just när hon skall med. Hon bringas ur jämnvikten, om jungfrun har den oturen att slå en kaffekopp i kras, och fullständigt ur gängorna om hennes man, uppehållen på vägen, kommer hem till middagen tio minuter för sent.

Det är antagligt, att Marta kan säga sanningen både till en spårvagnskonduktör och till en husassistent, men aldrig händer det, att hon förgår sig mot sin man. Därtill är hon en alltför präktig kvinna. Även om hon är aldrig så ond och *berättigt* ond, ägnar hon honom den noggrannaste omvårdnad, och aldrig är den mat hon låter servera honom delikatare än just *då*. Men hennes tunga är stel, hennes blick hård, frusen, bortvänd. Och denna härliga sparrissoppa, som eljes skulle smakat honom som nektar, förefaller honom nu som rena svavelsyra, denna chateaubriand, ett under av läckerhet, lägger sig som det segaste sulläder i han stackars själ. Vilket det också är Martas avsikt och varma önskan, att de *skola* göra.

Lika lätt som Martassinets barometerstånd har att störta ned till "Storm" och "Jordbävning" lika mödosamt har det att klättra tillbaka upp till "Ostadigt", den högsta punkt det någonsin kan nå.

Maria däremot, aek, Maria har ett solskenshumör.

Ringer man, bjuden till middag, tio minuter för sent på hennes dörr, förtvivlad över att man mot sin vilja

Har Ni något

att sälja, köpa, hyra ut eller byta, så annonsera det i
Göteborgs Morgonpost
Morgonens förnämsta annonsorgan

Söker Ni någon

tjänare, våning, plats eller annat, så annonsera det i
Göteborgs Morgonpost
Göteborgs största morgontidning.

Damväskor och Reseffekter

i olika sorters modeller
och kvaliteter köper ni
alltid billigast hos

John A. Gahm

KORSGATAN 12

BLOMSTER- hälsningar

över hela jorden.

Beställningar å blommor ombesörjes kostnadsfritt under garanti för omsorgsfullt utförande å alla platser av

Vasa Blomsterhandel
GUSTAF EKMAN

Telefon 4314 — 10365. Telegr. Vasa.
Medlem av Föreningen för blomsterbeställningsförmedling samt de internationella organisationerna F. T. D. i U. S. A. samt B.-V. i Tyskland. 6000 medlemmar.

Säg det med Blommor!

NYHETER I

Blusar

i ylle, chantung, tvätt-

siden. Stor sortering.

Billiga priser.

FRIBERG & ANDERSSON

Kungsgatan 1

Tel. 7235.

MERKUR-TVALEN

är även som badtvål den förnämsta.

Hotell & Pensionat

Clara Johansson.

Kungsgatan 51, Stockholm.

Ljus hemtrevliga rum. Moderata priser.
Förstklassigt! Centralt!
Rikstel. 13554. Allm. tel. 2424.

Glöm ej bort

Skånska Wienerbageriet

Erik Dahlbergsgatan 22. Telefon 6077.

Specialité:

Skorpor, Småbröd och Wienerbröd.

Svarvad träarmatur

Golv- & bordsstakar fullt mont. för elektr. ljus.

Billiga priser.

Vanföreställans Yrkeskola
tel. 11510 — 236.

Vill Ni ha vackra
Hållbara Gardiner

Bästa Fabrikat

Tangens Gardiner
platsens största sortering hos
A.-B. CARL JOHNSON
Kungstorget.

undransvärda Marta. Vilken präktig människa!

Adam Adamson.

Redaktionen har noga överfäktat hr Adamsons dilemma och föreslår som den lyckligaste lösningen att han vänder sin häg både från Marta och Maria till, låt oss kalla henne Eva, den talrikt företrädda kvinnotyp som i sig förenar Martas och Marias förtjänster utan att äga, åtminstone i nämnvärd grad, deras brister.

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

för alltid på lager alla

VISKAFORS

skodon till fabrikspriser.

DÄRFÖR
att VISKAFORS GUMMIKLACKAR
äro tillverkade av extra prima material

DÄRFÖR
att de äro öoverträffliga i form och utförande,
äro de nutidens bästa klackar. Köp

DÄRFÖR
uteslutande

VISKAFORS

SKANDINAVISKA GUMMIKTIEBOLAGET
VISKAFORS.

Offentliga nöjen.

Stora Teatern

Söndag och måndag kl. 8:
Nelly.
Tisdagen den 23 Sept. kl. 7.30 e. m.
Premiär:
Jean Gilberts operett
Katarina II.

Lorensbergsteatern.

Varje afton kl. 8:
Vi ä' alla lika.
Lustspel i 3 akter av Lonsdale.

Nya Teatern.

Varje afton kl. 8:
Nygiffa.

Lilla Teatern.

Lördag och Söndag kl. 7 och 9:
Övriga dagar kl. 8:
Österlunds Hanna.

Teater.

Vi ä' alla lika.

Det är nu oåterkalleligen höst. Man sitter ånyo i Lorensbergsteaterns salong och ser ridån gå upp för det nya spelarets första stående program: Vi ä' alla lika.

Den talrika publiken ser glad och belåten ut. Glad över att denna teater definitivt synes vara räddad åt staden och belåten över att biljettprisen äro så skåliga att den kan besöka dess föreställningar. Men det är första programmet, och något av återscendets stämning ligger också i luften. Bara hr Torre Cederborg visar sig går ett igenkännandets leende över bänkraderna. Och när herr Bäckingberg träder in i sin prästerliga mask stormar en våg av förtjusning honom till mötes. Det är den starka opinionen på denna sidan rampen som ger sin mening luft.

Lonsdales pjäs är på intet sätt måttvärdig. Men den underhåller och spelas bra. På alla händer, både gamla och nya. Bland de senare följde sig hr Ragnar Arvedson ett speciellt intresse. Början var lofvande. Det är en skådespelare som kan sköta sina entréer och sortier, stämman är tydlig och väljudande, spelet intelligent.

Skulle någon på spinnvidan särskilt framhållas vore det härvid fru Tekla Sjöblom, som genom sitt lättflytande, rutinerade spel icke minst bidrog till underhållningen.

Både publik och teater ha all anledning att känna sig belåtna med detta, en lyckosam fortsättning bebildande återseende.

Omdöme.

Dessbättre faller det icke så ofta på min lott att behöva syssla med folks relationer. Facket ligger, uppriktigt sagt, icke för mig.

Men vänskap är offer. Och när en hitföväntad vän från en förmån och pretentiös småstad i brev bönföll mig att skaffa henne några tillförlitliga upplysningar om en viss fru A., hos vilken hon tänkt bosätta sig under göteborgsvistelsen, ansåg jag det som min skyldighet att förvandla mig till en kostnadsfri upplysningsbyrå.

Jag känner inte fru A., men däremot massor av människor som ha den äran. Det skulle alltså bli en lätt sak att erhålla önskad upplysningar.

Tänkte jag!

Spaningarna började i en bankvestibul, där jag hade lyckan att sammanstöta med fröken W. Efter några oskyldiga preliminärer om väder och stigande livsmedelspriser framkastade jag min försåtliga fråga.

Fröken W. satte pincenezerna till rätta. Hon är en grundlig och samvetsgrann människa. Med henne som revisor skulle våra hrr forskingrare och förfalskare få en het dans med sina mixningar och fabricerade bankbesked.

— Vad är det ni egentligen vill veta? frågade hon högtidligt och grep tag i svansen på min skunkbo. Är det min åsikt eller andras åsikt eller hela samhällets åsikt?

— Jag nöjer mig med er, den står säkerligen höjd över alla tvivel, svarade jag anspråkslöst.

— Nåväl, ni vill veta min åsikt, sade fröken W. i det hon beledsagade varje ord med en ryckning i svansen som hade den varit en ringledning. Den står jag för. (Häftigare ringning). Den är icke smickrande. (Selegarnet i den förlängda svansen började bli synligt). Jag utgår alltid ifrån första intrycket, när det gäller att bedöma människor. Mitt första intryck av fru A. var att hon är en högmödig, kall och hänfull människa — *ofin* med ett ord. (Avringning).

Å min väns vägnar traskade jag vemodig vidare med mina uttagna 50 kronor, som jag tänkte använda till en ny hösthatt.

Upp i modesalongen fick jag sikte på fru B., som stod och provade en charmant direttore på sitt ännu charmantare huvud.

Jag intervjuade henne om fru A.

— Å, en förtjusande människa! sade hon och såg sig provvande i nackspeglarna. Jag vet helt enkelt ingen, nej ingen som har en så bedårande charme som hon.

Med lättad själ och kassa, en illu-

sion och hatt rikare trädde jag åter ut på gatan. I Dohms hörna kom jag nästan i famnen på fru R.

Fru R. vet allt, som människor icke borde veta om varandra. Jag frågade henne i mitt speciella kapitel.

Hon lutade huvudet tillbaka, vände ögonen ut och in och bet sig i läppen som under svåra plågor.

— Den människan! viskade hon med döende stämma. För henne skall du bara akta dig. En intrigant av första ordningen, en hemsk spindel, som spinner och spinner... Å, jag *hatar* henne.

Bilden av fru A. började stå alltmera kaotisk för min själ. Den ena biten passade icke den andra, porträttet blev, hur man vände det, skevt och besynnerligt som en kubistisk målarens måsterverk.

På hemvägen mötte jag fru C. i spårvagnen. Älsklig och omtänksam som alltid nickade hon åt mig att det fanns en ledig plats vid hennes sida. När de flesta passagerarna troppat av, passade jag på att fråga henne om fru A. Hon svarade icke genast. Hon satt tydligen och tänkte på någonting. Och när jag förbändande såg upp märkte jag ett tårat skimmer i hennes ögon.

Så lade hon sin hand på min arm.

— Om jag i morgon blev fattig och sjuk och ensam och ingen i hela världen ville veta av mig, då skulle jag gå till henne och vara förvisad om, att hon skulle vara precis densamma som förut. Det finns inte ett ädlare kvinnohjärta ibland oss.

Jag kom hem med huvudvärk. Porträttet av fru A. gav mig svindel. När jag höll upp det för min själjs ögon för att söka utläsa dess drag i de upplysningar jag erhållit kände jag mig på väg att bli tokig.

— Vad i all världen skulle jag tro? Vad skulle jag skriva? Kunde jag kompromettera en förtjusande varrelse, lasta en ädel samarit eller rekommendera en ofin, högmödig intrigant?

Jag slet med karaktärstiken i två dagar. Den tredje kom ett nytt brev från min vän, som nu sade sig på egen hand ha kommit till klarhet och därför önskade att jag personligen skulle uppsöka fru A. i och för vissa överenskommelser.

Jag stod som träffad av blixten. Möjligheten att själv i verkligheten få se detta fenomen bland människor hade aldrig föresvävat mig. Den föreföll mig oerhörd.

Jag gjorde visiten i bil och glacéhandskar. Högtidlig och beredd på allt.

Jag fann ingenting av vad jag väntat. Allt vad jag hört, såväl beröm som klander, reducerades till sina verkliga mått. De voro på intet sätt anmärkningsvärda. Framför mig såg jag endast en vanlig dödlig människa i skenpad av en korrekt dam i korrekt förmiddagsdress. Vi förde en halv timmes korrekt samtal om sängkläder, möbler och linne och togo därpå korrekt avsked.

Jag känner fortfarande icke fru

A. Men jag tror att hon är ganska lik de flesta andra människor, som jag känner och inte känner.

Ragna Peters.

Post festum.

Av SIGRID ÖGARD.

När auditör Westergård en underbar majmorgon fått sin första dotter, hade himmelen sällan skådat en lyckligare far.

Han betraktade henne länge och hänyrckt, kysste hennes små rynkiga händer och skrattade, så att han fick tårar i ögonen åt hennes yrvakna grimaser och trevande gester. Och då hon gav upp sitt första lilla späda skrik, fann hans förtjusning inga gränser.

Han formligen avgudade sin förstfödda. Vid middagarna, när han trött återvände från sitt arbete, gav han sig knappast tid att hälsa på hustrun, utan skyndade genast med långa steg och ett överlyckligt leende in i sängkammaren. Låg baby vaken och gluckade med sin flaska, var hans lycka fullständig. Sof hon bakom nedfällda rullgardiner, lyckades det alltid pappan att ofrivilligt åstadkomma något kraftigare buller, så att hon vaknade och fann ro först i hans armar. Däremot vaknade auditören, besynnerligt nog, aldrig om nätterna, hur gällt den blivande primadonnan än lät höra sina lovande röstresurser.

Vid andra flickans ankomst var faderns hänyrckning mindre stor.

När den tredje visade sitt svarta huvud under den numera hängembla suffletten, tog auditören synen med relativ ro.

När den fjärde två år senare anlände, föreslog han helt praktiskt att man borde väga henne.

Och då slutligen den femte en mörk oktobernatt gjorde sitt inträde i världen var auditören rent av blaserad inför detta slag av överraskningar.

— Jag tycker att vi ha så många flickor nu, sade han till sin hustru några dagar senare, att den här lilla gärna kunde blivit en pojke.

Hustrun rodnade och såg förolämpad ut ut som om avgörandet legat i hennes händer.

— Du, sade hon, är *du* inte nöjd. Du som tycker så mycket om flickor!

Han skrattade nästan hysteriskt: — Ja, en och två eller tre på sin höjd — men *fem!* Så många lediga mågar finns ju i våra dagar inte på hela jorden.

Det var sant att att hans hem blivit ett fullständigt amazonregemente. Där fanns nu sex kvinnliga familjemedlemmar och tre jungfrur, vartill kommo fruns hängäme, flickornas lekkamrater och jungfrurnas väninnor, som alla tillsammans satte en avgjort feminin prägel på huset.

Men i sitt hjärta höll han innerligen av sina flickor. Han var knappast hemkommen, förrän de som en svärm voro omkring honom allesammans — Mary-Anne med sina långa smärta skolflieken och sin stillsamma tillgivenhet — Hedvig, ljushårig, blåögd och oemotståndligt gladlynt — Ingrid, smeksam och finlemmad och lekfull som en kattunge — Greta, gullockig, näpen och segrande blott hon kramade sina små runda rara armar kring sin älskade pappas hals — och slutligen lilla Birgit som hissnande och strålände sprang från stol till stol för att skrattande hamna i pappas utbredda armar.

Nej, han ville inte mista någon, och inte byta någon av dem heller — numera. De voro ju så söta flickor, auditören och hans fru fingo aldrig annat än komplimanger. Men just därför — vilken pikant brytning en käck och duktig liten pojke skulle vara uppi allt detta. Båda makarna hade såväl hemligen som offentligen hyst och uttalat en sådan önskan — en sådan kejsarlig önskan, som auditören uttryckte sig.

En dag blev där även klart att auditör Westergårds hem ånyo skulle lugnas med en nykomling.

Auditören tillbringade en orolig eftermiddag i sitt arbetsrum. Det var söndag och sommar, de äldsta barnen voro bortskickade, och huset var högtidligt och förbändande.

Auditören hörde varje knäpp, varje ljud, lyssnade till jungfrurnas och sköterskans beskäftiga steg. Allt ibland tittade läkaren in till honom och uppmuntrade.

Auditören sökte sträcka på sig, se obesvärad ut och småle, men blick och rörelser skvallrade om en högradig nervositet.

Vid 8-tiden kom läkaren leende, följd av en jungfru, som bar ett litet bylte på sin arm.

— Vad är det? frågade auditören.

Specialavdelning för pojkar!

Sportstrumpor	.....från	250
Pyjamas	.....	750
Skjortor	.....	300
Bälten	.....	125
Kängor	.....	1350
Underkläder	.....	150

Han befann sig i den högsta spänning och förmådde knappast tala.

— En söt liten flicka, svarade jungfrun, och gick honom ett steg närmare för att visa det dyrbara innehåll i byltet på sin arm.

— Ja, jag vet, sade han retligt och liksom slappande, i det han sakta sköt tillbaka armen. — Hur är det annars därinne?

— Utmärkt! sade läkaren, du får snart komma in. Men vill du inte titta på flickan?

Auditören öppnade med två fin-

MEDDELANDE

Omkring den 22 dennes öppna vi vår nya första klassens beställningsateljé för elegantare Damtoiletter, vilken avdelning kommer att förestås av Fru A. Bubenick från Wien.

SIDENHUSET
GÖTEBORG

de mannen sig fram och viskade med allvarlig uppsyn några ord till Lilith. Denna var likblek och svarade icke, men gav ivrigt akt på det fåtal passagerare, som stego av tåget.

En av dem var lady Bamler, som nyfiken blev stående och förgäves försökte få se en skymt av Liliths ansikte. Slutligen måste hon gå förbi utan att få sin nyfikenhet stillad.

Främlingen talade alltjämt allvarligt och inträngande till Lilith, som tyst hörde på honom.

Men plötsligt banade sig ett halvkvävt rop över hennes läppar. Hon hade fått sikte på doktor Mallory. Han å sin sida tillkastade henne endast en flyktig blick och gick vidare, som om han icke sett henne.

Men åsynen av honom hade givit henne kraft till motstånd. Med en plötslig rörelse ryckte hon sig lös från främlingens grepp, rusade ut genom dörren och nådde i nästa ögonblick fram till den unge läkaren.

— Åh, doktor Mallory viskade hon ångestfullt, åh stanna hos mig — bara ett ögonblick!

Mallory hälsade och stannade med

blicken mörkstrande främlingen, som höll sig innanför dörren till väntsalen. Men han kunde icke se hans ansikte under den djupt nerdragna hatten.

Ännu ett ögonblick, stationsinspektoren gav signal och främlingen skyndade ombord på tåget.

Lilith stod vämd med ryggen mot stationen under det att tåget ångade ut därifrån. Så drog hon ett djupt andetag och viskade:

— Var är han? Har han gått?

— Han for visst med tåget, sade Mallory stelt.

Hur djup hans kärlek än var, måste han dock säga sig, att den kvinna han älskade var omgiven av mystiska förhållanden. Åsynen av främlingen och Liliths uppförande hade fyllt honom med misstro och ångest.

— Tack, sade Lilith med ett djupt andetag. Jag bryr mig inte om att tala med honom vidare.

Mallory gjorde inga frågor, utan följde under tystnad med Lilith, då hon långsamt begav sig hemåt. När de tillryggalagt några dussin steg, var hon så mycket herre över sig själv, att hon kunde vända sig mot

sin följeslagare. Hon förstod av hans ansiktsuttryck, att hon måste ge honom en förklaring, även om han själv icke begärde någon.

— Jag ber er förlåta, att jag hejdade er, sade hon bönfallande.

— Det gläder mig, att jag kunnat vara er till hjälp, fröken Ames.

Det var ett klagande tonfall i hennes röst, när hon fortsatte: — Ni är bestämt ondt på mig?

— Visst inte. Det har jag ingen rätt till!

— Jag skall berätta alltsammans för er — åtminstone så mycket jag kan.

Men hon betänkte sig åter och Mallory fick vänta på den utlovade förklaringen. Då han från sidan förstulett betraktade henne, såg han, att hennes ansikte hade ett så förtvilt uttryck, att hans hjärta sprässades samman av medlidande med henne.

— Ni skall inte berätta mera för mig, än vad ni själv har lust till, sade han brådskande. Det gläder mig att kunna vara er till hjälp. Jag begär ingen förklaring.

Lilith drog ett andetag av lättnad.

— Jo, det gör ni — det måste ni

göra, utbrast hon och forfor brådskande: Den där personen ville, att jag skulle göra något, som jag kände var orätt. Han försökte övertala mig, han sade saker och ting, som skuro mig i hjärtat. Han lyckades nästan övertyga mig om, att det är han som har rätt. Åh, jag rycktes av dem från det ena hållet till det andra — ibland tycker jag, att jag håller på att bli vansinnig.

Mallory såg på henne med det djupaste medlidande. Det var höjt över varje tvivel, att den unga flickans kval voro verkliga, men det var honom omöjligt att finna några ord till tröst, då han ju var fullständigt okunnig om orsaken till hennes sorg.

Innan han ännu funnit de deltagande ord han sökte, hade Lilith med en våldsamt kraftansträngning återhämtat sig och vände sig nu leende mot honom.

— Alla goda makter vare lovade, att det ännu finns något, som kan rycka upp mig, utbrast hon. Inte för allt i världen ville jag, att lady Bamler såg mina känslor!

Hon talade lågmält och kastade en mycket sägande blick på den

nämnda damen, som i långsam takt promenerade framför dem på vägen.

— Vill ni, att jag skall försöka få henne avlägsnad härifrån, frågade Mallory.

Han gjorde en rörelse, som för att lämna henne, men med ett krampaktigt grepp slöt sig Liliths hand om hans arm.

— Gå inte ifrån mig, utbrast hon nervöst och tillade i nästa ögonblick i lättare ton: — Var inte rädd. Jag svimmar inte. Men jag känner mig så trött och förbi, att jag inte kan uthärda tanken att vara ensam förrän — förrän jag kommit hem. Jag har varit utsatt för en stark sinnserörelse — jag har måst kämpa — det känns, som om jorden veke undan för mina fötter.

Mallory lade full av deltagande hennes arm under sin och talade lugnande ord till henne, som om hon varit ett barn. Han såg, att det plågade uttrycket i hennes ansikte efter hand vek undan. Beröringen av hans hand, ljudet av hans stämma verkade på henne som trolleri, och då de kort därefter passerade lady Bamler, hade Lilith återvunnit sin självbe-

Lilith.

ROMAN
Av Florence Warden.
Auktoriserad översättning av
Margareta Heijkel.

XIII.

En tillfällighet gjorde, att doktor Mallory kom tillbaka till Shingle End från en liten närbelägen stad med just samma tåg, som körde in på stationen, då främlingen och Lilith närmade sig den.

Mallory såg dem försvinna in genom dörren till väntsalen — Lilith synbarligen motsträvt följande främlingen, som drog henne med sig.

Då de kommit in i väntsalen, bör-

(Eftertryck förbjudes).

A. LUNDBLADS
Begravningsbyrå
REKOMMENDERAS
Kungsgatan 12. Göteborg.
Tel. 11045, 776 ank. bostaden.

Smakfulla Kransar
från
Hilda Henrikssons Blomsterhandel
Ö. Husargatan 37
Tel. 4250

Sänd Eder **Tvätt** till
Tvättanstalten Västkusten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 4443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.

Varför plågas med dåligt kaffe då Ni kan få Swalanders kaffe! Butiker: Kungsg. 17 Korsk. 13, Bazar Alliance. Prova redan i dag! Säljes endast i egna butiker.

gerspetsar sjalen, såg flyktigt ned på det lilla glänsande, skära huvudet och sade hastigt:

— Ja, ja, det är ju bra. Gå in med henne nu så att hon inte blir kall!

De uppvaktande försvunno, den lycklige fadern var ensam. Han stod bedövad mitt på golvet.
Sjätte flickan! Nej, det var för galet! Stackars Clary hon hade denna gång varit så säker på pojken. Men vem kunde bli klok på Skapelens nyckfullhet!

Han kände sig obeskrivlig till mods — lyckliggjord och ändå bedragen. På skrivbordet låg en lapp med förslagsnamn, som han sysselsatt sig med att sätta upp, medan han väntade på nykomlingen — överraskningen — önskebarnet. Det var idel gossnamn.
Sex flickor!

Han förde handen till sina ögon — han grät verkligen.

Läkaren kom in, frimodigt som en gammal vän och slog honom på skuldran.

— Äntligen, sade han glattigt — stig nu på, din fru väntar med otålighet.

Han gick som i en dröm — såg dubbeldörrarna till sängkammaren öppna — såg sin hustrus anlete i en ström av ljus.

På en stol satt sköterskan och höll den lilla — han undvek nästan med grämlse att se dit.

HERR — DAM — BARN
REGNKAPPOR
BÄST — BILLIGAST
A/B CARL JOHNSON
KUNGSTORGET

härskning tillräckligt mycket för att lugnt kunna möta hennes nyfikna kyliga blick.

Då de kommo i närheten av den lilla parkporten till Old Court, nådde ett förtjust utrop deras öra.

— Det är den snälla Simmonds, utbrast Lilith och räckte Mallory handen till avsked. Nu är jag hemma och mig själv igen — tack!

Men det var inte endast Simmonds utan även Bletchley, som fattat posto i skyddet av parkurens, och bägge drogo sig nu hastigt tillbaka.

Både Lilith och Mallory hade en obehaglig känsla av att man iakttag dem. Den unga flickan gick in i parken och reglade dörren efter sig. Simmonds såg hon icke till, förrän hon kom upp på sitt rum.

Kammarjungfrun gick glädjestrålade emot henne.

— O, vad jag är glad att fröken kommit igen, utbrast hon med låg röst och kastade en ängslig blick bort mot dörren. Jag trodde, att ni skulle bli borta.

Lilith ryckte till.

— Har ni sett mig? Var har ni varit nånstans? Vad menar ni?

Han fortsatte fram till sängen, osäker och med en besynnerlig känsla i bröstet — men stannade plötsligt och vände sig om — såg fram och tillbaka med stigande förvåning över sitt ansikte.

Därborta på sköterskans arm låg en liten, och här i sängen vid hustruns bröst en annan.

Auditörens ansikte blev långt och stramt som en katekes.

— Men... är det... är det två! utbrast han förtvivlad och nästan vacklande. Det tycktes honom vara för mycket av Guds godhet på en gång.

Tillintetgjord och skamsen över sin ringa fadersglädje lutade han sig pliktskyldigast ned över tvillingen på hustruns arm, men blev hastigt uppmärksam och intresserad.

Han kände inte igen sorten. Flickan hade ju polisonger!

Han lutade sig djupare ned, och såg en svart liten byting med mörka, dunfina polisonger nedåt de rosiga kinderna och en utmånslad liten barsk profil, som för tillfället låg försänkt i livets första, fågellätta sömn.

EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL
ÖREBRO KEM-TEKN. FABRIK
GRUNDAD 1855

Auditörens ansikte ljusnade och livades av en glädjestrålade misstanke. Han tittade vändande på sin hustru. Det låg ett helt fyrverk i hans ögon, som tände och började gnistra, då han mötte hennes triumferande blick.

— Kan du tänka, han kom en kvart efter flickan, då vi trodde att allt var över, sade hon och log lyckligt.

Det var då verkligen en pojke! Auditören blev så het av glädje, att han fick tårar i ögonen. Han erfor änyo det första faderskapets förblindelse och lycka, där han satt på sängkanten och ömsom glädjestrålade betraktade en liten barsk profil, ömsom tryckte hustruns varma lilla hand.

Han kände sig så glad och upprymd som icke på länge. Det fick icke gå av för mindre än en skål över lag.

— En skål för pojken! Auditören räckte läkaren ett glas.

— Än flickan då? sade modern påminnande.

— Näväl, då, inföll auditören skrottande — en skål för Westergårds blandning! — Och tack, lilla älskade hustru, för pojken! viskade han sakta, då han hjälpte henne att föra glaset till munnen. Vill du som jag så kalla vi honom rätt och slätt och symboliskt Knut.

—::—

Simmonds stod där alldeles överrumplad.

— Jag var bortåt stationen till, började hon.

En skiftning gick över Liliths ansikte, och kammarjungfrun skyndade sig att säga, att hon gått ut för att köpa en kvallstidning, men Lilith förstod, att hon blivit utspionerad. Hon gav Simmonds en skrämmande blick, som om hon undrat, hur mycket denna egentligen visste, och om hon vore att lita på.

Deras ögon möttes och Lilith brast därvid i ett oemotståndligt skratt.

— Ja, naturligtvis är ni nyfiken, utbrast hon rakt på sak, och jag antar att också den rysliga Bletchley upptäckt något.

Simmonds betraktade sig ett ögonblick. — Ja, vi ha ju inte kunnat undvika att se ett och annat, och lite mer eller mindre gör varken till eller från.

— Nej, kanske inte, sade Lilith dröjande. Ni såg ju den där personen, som lämnade det här brevet.

Under det hon talade tog hon fram brevet, höll det intill en tändsticka, kastade det sedan in i den öppna ka-

Rida rida ranka
skorna är så blanka

Viking skokrämförlämnar lädret en djup, smetfri glans, skyddar det och bevarar dess smidighet.

Sidenhuset

i Göteborg bjuder denna säsong på en för vår stads damvärld säkerligen mycket välkommen nyhet, nämligen en beställningsavdelning för klädningar. Direktör blir fru A. Bubenick från Wien.

Vi hava satts i tillfälle att bese den nya avdelningen, som med sin lugna och behagliga mottagningssalong och sina trevliga provrum lovar att bli en efter våra lokala förhållanden väl avvägd motsvarighet till firmans stora och välkända beställningsavdelning i Stockholm.

Samtidigt förevisades en kollektion nya stilfulla parisermodeller, mellanklädningar och aftontoaletter, som i sin vackra och rikhaltiga sortering böra bli synnerligen idégivande för kommande kunder och beställningar.

Glädjande nog för många är linjen i de sista parisernyheterna icke mycket förändrad. Den är allttjämt rak, men livet är på ett flertal modeller ytterligare förlängt, ja, går nästan helt ned för att fram till avslutas med en i övrigt mycket stilfull pälsbräm, pärlbroderad eller av annat material, exempelvis guldtyg förfärdigad klockkappa. En nyhet är ett glansigt, felbliknande siden av ylle och silke, som gör sig charmant i en pretentiösare toalet. Sammet blir mycket på modet — och pärlor! Pärlor i alla kulörer och motiv, naturligtvis handbroderade i likhet med andra utsökta broderier på höstens nyheter.

När beställningsavdelningen under loppet av instundande vecka slår upp sina dörrar för allmänheten ha våra damer många och vackra modeller att studera och välja på.

kelguren och släppte det icke med blicken förrän det förtärts av lägor. Därefter vände hon sig smående till Simmonds.

— Ni är naturligtvis rysligt nyfiken på vem brevet var ifrån och vad det innehöll, sade Lilith, men allt vad jag kan meddela er är, att det var från en man, som kallar sig min vän, men som jag inte vidare önskar ha något att göra med.

— Han ville ta er med sig, inte sant, fröken? undslapp det Simmonds.

Lilith ryckte åter till.

— Ni såg således alltsammans, utbrast hon.

Simmonds böjde jakande på huvudet.

— Jag kunde inte stå ut med tanken att fröken skulle sammanträffa med en främmande man utan att ni hade någon i närheten, om ni skulle behöva hjälp, sade hon. Det var jag som lämnade fram brevet, och jag tyckte, att jag hade ett visst ansvar, om det hände er något ont.

Både Lilith och kammarjungfrun vände blicken mot dörren.

De hade hört ljudet av en annan

Rosen.

Blad ur dess historia.

Skalden Anakreon leder rosens ursprung tillbaka till en droppe skum, som föll på marken i det ögonblick Afrodite frigjorde sig från havets böljor. Denna skumdroppe dolde fröet till den första rosenbusken, som, värmd av strålarne från gudinnans ögon, genast sköt rot och smyckade sig med blad och blommor för att blanda sin aromatiska lukt med den första luft, kärlektens gudinna skulle inandas på jorden.

Den persiske skalden Firdusi läser däremot den första rosen uppstått av profeten Muhammeds svett. Inan profeten nedsteg från himlen till jorden, genomvandrade han paradiset lustgård och plötsligt stod han inför den evige själv, som betraktade honom med en så genomrängande blick, att profeten av kräck och häpnad började svettas. Då han torkade svettdropparne ur pannan, föll ett par av dessa ned på jorden, och av den ena uppspirade isen, av den andra rosen.

Enligt en indisk myt fann Vischnu, gudarnes gud, en av sina hustrur i en rosenkalk.

Den första rosen skall ej heller ha haft några törnen, enligt vad den helige Blasius vet berätta, utan först sedermera, då var och en ville plocka henne, försett sig med dessa vapen till sitt försvar.

Thessaliens trollkvinor beredde av rosens blad magiska kärleksdrycker och än i dag kvarlever tron på denna blommans trollkraft.

De gamla grekerna betraktade rosen såsom kärleksorakel. De slöto den vänstra handen, så att dock en hälighet uppstod därinne, lade sedan rosenbladet över den öppning som bildades av pekfingeret och tummen och spräckte det med ett slag av den högra handen, som hölls flat. Den mer eller mindre starka smällen av det sönderspringande bladet betydde tur eller otur i kärlek.

Rosen gällde även såsom tystnadens symbol, emedan Cupido, kär-

ORREFORS

har uppnått internationellt erkännande för sina graverade konstglas.
Materialets egen charm, gedigen konstnärlighet i form och utsmyckning jämte alla grader i prislågen, ha åt Orrefors konstglas skapat en berättigad popularitet.
På begäran göras av konstnärerna S. Göte och E. Hald förslag till beställningar, anpassade efter västprislågen, med inkomponerade dedikationer, monogram, vapen etc.

A.-B. FERD. LUNDQUIST & CO
KUNSTGLAS- & VÄRMEISOLERINGEN
GÖTEBORG

lekens gud, skänkt den första rosen åt tystnadens gud, vilken till gengäld måste lova honom att aldrig fördrå älskandes hemligheter.

De yppiga romarne, som fått denna blomma från Egypten, beströdde sina vilobäddar, golv och bord samt bekransade sina huvuden och dryckeskärl med rosor.

—::—

Man och kvinna.

Då naturen delade krafterna mellan de båda könen, behandlade hon männen styvmoderligt och gav dem den fysiska kraften, men sina bättre och mera älskade barn gav hon makten över egna och andras själar.

Carl Bernhard.

Kunde du riktigt blicka in i varje mans liv, skulle du finna, att det alltid är en kvinna, som står honom i vägen och hindrar honom — eller oppmuntrar honom och driver honom framåt — eller vinkar honom till sig på sin väg, så att han åt andra överlämnar kapplöpningens ära — eller en kvinna som ger honom äpplet och säger "Ät!" — eller räcker honom dolken och viskar: "Stöt till!"

W. Thackeray.

—::—

Gardiner
Största urval - Lägsta priser
A.-B. Carl Johansson
Kungstorget 2

Kammarjungfrun gav honom en överlägsen blick.

— Vart tog nu er historia vägen om att fröken Lilith hämtats av en detektiv, frågade hon.

Bletchley smålog hänfullt: — Ni har inte sett slutet på historien än.

— Sa' ni kanske inte, att fröken Lilith inte skulle komma tillbaka. Och såg ni inte med egna ögon, att hon kom hemvandrande tillsammans med doktor Mallory?

Bletchley måste medge, att allt detta hade sin riktighet, men, tillade han envist, ni skall ändå få erfara, att jag har rätt i huvudsak. Om doktorn inte tillfälligtvis dykt upp, hade vi aldrig mera fått se fröken Lilith. Ni sa' ju själv, att ni trodde främlingen tänkte taga henne med sig. Det kommer han också att göra det kan ni lugnt sätta er på. Han har bara uppskjutit saken. Jag säger er, att den här främlingen inte är den ende. Det kommer flera innan många dagar gått till ända. Det är ett helt näste. Ge akt på vad jag nu säger — vi är bara vid historiens första början. Här kommer snart att gå hett till.

— Om ni är så bergsäker på den saken, herr Bletchley, så förväntar det mig i allra högsta grad, att ni stannar kvar här.

(Forts.)

—::—

Varje förständig husmoder använder
Pellerins Margarin
i hushållet

BREVLÅDA.

S. F—g—n. Vid direkt prenumeration å tidningens expedition kan prenumerationen räknas från vilken dag som helst. I detta fall begynder den alltså på namnsdagen ifråga och utgår på dagen två månader efteråt.

En av de ensamma. Vi ha framfört Era hälsningar och själva med stort intresse tagit del av den innehållsrika skrivelsen. Varmt tack!

Röstande. Våra råd komma i detta fall för sent, men det förefaller oss som om en för sin medborgerliga plikt så varmt intresserad person som Ni icke skulle behöva dem.

Voyageuse. Vi ha redan flera reseskildringar på lager än vi för året kunna placera.

Quo vadis. Bittert men sant. Hur önskvärdt att det varit sant och ändå icke bittert!

Box 39. Annonsern införes ej.

Fru Marianne L., Sthlm. Adressen var i juli H:fors, men vi veta att den icke längre är användbar. I medio av oktober kunna vi säkerligen lämna närmare underrättelser.

Längedragssbo. Förslaget mycket lustigt, men vi frukta utförligt.

—::—

Kvinnorna höja sig över männen i moralisk storhet; det gives ingen dygd, ingen heroism, vari de icke övergå männen, men när de en gång störta i avgrunden, falla de hastigare och djupare än männen och det av två skäl: de hava mera lidelse och mindre hederskänsla.

O. Feuille.

Bröstkaramellen
Välsmakande
Välsmakande
Överpröfadt
A.-B. Karamellfabriken Engelbrekt, Örebro.
Säljes överallt i påsar om 1 hg. 4 50 öre.

ENGELBREKT
Lagligen
skydd
Ende tillverkare

Arla Mjölk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

ANVÄND ALLTID
Business
SKOCREAM

— Om ni är så bergsäker på den saken, herr Bletchley, så förväntar det mig i allra högsta grad, att ni stannar kvar här.

(Forts.)

—::—

GIV
Tekla
Signild
och
Dagmar

Kvinnornas Tidning
på namnsdagen!
Presentkort säljas på tidningens exp. Vallgatan 27. Tel. 18070.